

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Verbum Dei negligentes; damna neglecti.Ex Vet. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. V.

*Verbum Dei negligentes. Damna neglecti.**Ex Veteri, & Novo.*

Quare negligitis? Gen. 42. 1. Cum famis tempore audisset Jacob, triticum in Aegypto, carere licet, mente turbata filiis ait: *quare negligitis? descendite, & emite nobis necessaria.* Quid dixisset? si gratis dari audisset? Dei Verbum non venditur: *gratis Evangelium Dei evangelizavi vobis.* 2. Cor. 11. 7. Et tamen incurrit illud negligitis; quia nullam, quæ urgeat, famem habetis? Segneri f. 4. D. 1. Quadr.

Qui declinat aures suas, ne audiat legem; oratio ejus erit execrabilis. Prov. 28. 9. Est hæc poena Talionis: Deus enim par pari refert. Nam sicut ille non vult audire Deum loquentem per legem; sic Deus vicissim non vult eum audire loquentem sibi per orationem. Cornelius hic.

Regina Austri surget in iudicio &c. Luc. 11. 31. Et isti nolunt propter Verbum Dei venire ad Ecclesiam suam. B. Humbertus f. 72. ad Laicos in Civitatibus.

Qui ex Deo est propterea non auditis, quia ex Deo non estis. Joan. 8. 47. De eorum salute parum confidimus: quoniam nec libenter Verbum Dei audiunt; sed cum tadio, & fatione. S. Thom. Vill. c. D. Sexag.

Ex Patribus, & aliis.

Nos infensati, quasi negligenda quidem Scriptura sit: nolentes ea discere, quæ nobis inculcant merum; sed ea audire cupientes, quæ nos subvertant, quæ decipiant. Origenes in Ezech.

Verè surdos dixeris, qui cœlestia, & vera, & facienda, non audiunt, Laclantius l. 4. instit. div.

Erit tempus, ut risus suos lugeant, qui dicta nostra nunc rident. S. Ambros. l. 5. in Luc. 6.

Sicut corpori noxium est, corporalem escam non posse percipere; ita animæ periculosum, spirituales delicias fastidire. S. Prosper Aquit. in Pl. 106.

Stulti sunt, qui non audiunt Verbum Dei. Maxime propter duo: Primo, quia ex auditu Verbi Dei vitatur omne malum. Secundo, acquiritur omne bonum. S. Thom. Aqu. Dom. de Pass.

Volentibus audire Verbum Dei, offerendum est; fastidientibus ingerendum: nè forte contra nos ante tribunal Christi stantes dicant, se à nobis non fuisse admonitos; & animarum illarum sanguis de nostris manibus requiratur. S. Casarius Arel. hom. 22.

Augustinus inquit: sicut nullum est majus signum prædestinationis æternæ, quam Dei verba libenter audire; sic nullum pejus est signum, quam illa contemnere. S. Bernardinus serm. 6. Art. 3.

Bononiæ Concionator, cum paucos haberet auditores, significavit, sibi apparuisse proximam *Polyanth. Sacra, Tom. II.*

nocte diabolus; qui mira nuntiasset, de quibus proximam concione dicturus sit. Affluxit igitur urbs tota. Tum Orator: sæpe vobis Verbum Dei exponere conatus sum; cum pauci adfuissetis: nunc verò adfessis frequentes, cum demonis vobis signa nuntianda credidissetis. Ergone demon Deo est vobis gravior &c. Massenius l. 2. argut. Fonte repugnantium §. 3.

Grandis morbus, & execranda calamitas, Divinæ Legis appetentiam non habere. Cassiodorus in Pl. 106.

§. VI.

*Verbum Dei audienti motiva varia.**Exempla.*

Univerſa terra desiderabat vultum Salomonis, ut audiret sapientiam ejus. 3. Reg. 10. 24. Et ecce plus quam Salomon hic. Matth. 12. 42.

Cum turbæ irruerent in eum, ut audirent Verbum Dei. Luc. 5. 1. Vehementi desiderio movebantur turbæ; ideo irruerant; considerantes magis Domini bonitatem, quam majestatem. Bonaventura. Desiderium Verbi DEI merito magni apud DEUM est; quod ipsam quoque irreverentiam turbæ irruentis in eum excuset. Escobar t. 1. Mir. Chr. l. 1. Sect. 5. Obf. 1. Non tam audire Magistrum, quam in ipsum irreverenter irruere, videbantur: ita ut quasi compressus Dominus in naviculam secedere cogereetur. Nec tamen subtrahit Verbum. Quid ita? Galfridus: magni meriti est apud Deum, desiderium Verbi DEI; quod ipsam quoque irreverentiam turbæ irruentis excuset: non enim ab eis consideratur majestas, dum desideratur utilitas. Sed nec ab ipso quidem attenditur, ad quem irruant; sed ad quid. Ramirez in Apoc. 2. 10.

Capit egere. Luc. 15. 14. Potest intelligi; quod non fame panis, nec siti aquæ; sed fame, & siti, Verbi divini, sese perhibeat laborare. S. Bernardus f. 8. de divers.

Hora autem erat quasi decima. Joan. 1. 39. Horam significat Evangelista: & in his invenies discipulatus desiderium; & in illo humanitatem: quod neque propter tempus averit sunt, cum jam sol ad occasum declinaret. -- Oportet igitur & nos ob nullum tergiversari tempus ab audiendis his, quæ divina sunt; sed omnia his posteriora ducere. Euthymius apud Sylveira hic.

Susceperunt Verbum cum omni aviditate. Act. 17. 11.

Simulatque surrexeritis, curiosè perquiritis: ubi nam futura sit exhortatio? ubi salubris admonitio: ubi doctrina? ubi sermo ad sermonem Christi conducens? S. Chrysost. or. 2. Adv. Judæos.

Sanè ego videns inexplibilem vestram spiritualium doctrinarum aviditatem, etiam satis confici meæ magnæ tenuitatis; non intermitto quotidie apparere ex divinis Scripturis convivium. S. Chrysost. hom. 28. in Gen.

S. Patritius, Hiberniæ Apostolus, prædicabat populo undique confluenti tribus diebus continuis, & noctibus; omnesque præsentis existimabant non plus effluxisse temporis, quam unius tantum diei spatium. Bollandus 17. Martii c. 10. Ooo oo 2 §. VII.